

9 juni 2019 Eerste Pinksterdag

DOOF DE GEEST NIET UIT

**Bijbellezingen: Handelingen 2, 1-15
1 Thessalonicenzen 5 16-24**

Doof de Geest niet uit... Een bijzondere waarschuwing. We hebben zojuist van het werk van de Geest gelezen uit Handelingen 2. Hoe de Heilige Geest over de eerste discipelen kwam, als een stormwind, als een vuur... zo krachtig! En wat er daarna allemaal gebeurde! Een talenwonder: iedere apostel ging in een vreemde taal spreken.. Er kwamen vervolgens 3000 mensen tot bekering: ruim drie keer de kaartenbak van onze gemeente, die zich liet dopen. En dat buitengewone en bovenmenselijke werk van de Geest, die krachtige vlam van God zouden wij dus... *kunnen doven?* Hoe? Wat? Het is in ieder geval ernstig. Een ernstige waarschuwing aangaande het vuur van Gods Geest.

Maar eerst wil ik beginnen aan de andere kant van deze waarschuwing. Als Paulus de gemeente van Thessaloniki waarschuwt dat zij de Geest niet moeten doven, dan is Hij present. Anders valt er niets te doven. Nu, daar heeft Paulus in het begin van zijn brief inderdaad al over gesproken: *5onze verkondiging aan u overtuigde immers niet alleen door onze woorden, maar ook door de overweldigende kracht van de heilige Geest. ... 6U hebt ons nagevolgd, en daarmee de Heer: onder zware beproevingen hebt u het woord ontvangen met de vreugde van de heilige Geest.*

Overweldigende kracht van de Heilige Geest. Vreugde van de Heilige Geest. Hoe zou dat geweest zijn daar? ... Zou het zoals tijdens het eerste Pinksterfeest in Jeruzalem zijn gegaan? Of zou het meer geleidelijk aan zijn gegaan, druppelsgewijs, kleine groepjes gelovigen in die heidense omgeving? ... Zou het met wonderen gepaard zijn gegaan? Genezingen misschien? In ieder geval: overweldigende kracht van de Heilige Geest. Vreugde van de Heilige Geest.

Zou die overweldigende kracht van de Heilige Geest ook onder ons aanwezig zijn? We zitten ingeklemd in een redelijk vaste liturgie tijdens de kerkdienst, zonder al teveel spontane Geestesuitingen. Op de Bijbelkringen vinden wij het soms maar lastig om iets over ons eigen geloof te vertellen of om hardop te bidden, in plaats van dat wij vol vuur getuigen en elkaar in het gebed opdragen. En door alle vergader- en overlegstructuren komen wij soms maar weinig aan het eigenlijke gemeentewerk toe, we behandelen soms meer agendapunten dan Bijbelteksten. ... Maar ho even! ... Laten wij eerst aan de andere kant beginnen: *ook wij mogen delen in die uitstorting van Gods Geest.* Ook hier, in ons midden, in het midden van onze gemeente bevinden wij ons in het krachtenveld van de Heilige Geest. Die overweldigende kracht van de Geest – misschien zie, voel of ervaar je daar niet altijd wat van – weet dat Hij aanwezig is.

En dat is belangrijk! Bij mij kwam het beeld op van een reiziger in de woestijn. Deze reiziger had het zwaar had onderweg, logisch. En hij had dorst, maar helaas geen water meegenomen. En al zwoegend baande hij zich een weg door het zand. Zijn rugzak voelde steeds zwaarder aan. Uiteindelijk kwam hij op de plek van bestemming aan. Hij plofte met een zucht op de grond en trok de rugzak van zich af. En wat rolde daar uit de rugzak: een fles water. Had hij al die tijd gezwoegd en gesomberd... terwijl hij het water gewoon bij de hand had. Hoe had die reis eruit gezien als hij ervan bewust was geweest dat hij wel water bij zich had? Had hij dan niet veel meer genoten en veel meer kunnen doen dan hijgen, puffen en verder sjokken?

Nu van het water naar het vuur: ook onder ons mag het vuur van Gods Geest branden. Wat zou het intens jammer zijn,

als wij dat niet zouden beseffen, maar gewoon verder zouden sjokken als kerk hier in de woestijn. Nee, zo hoeft het niet. Wij mogen leven door de Geest.

Laat ik het iets concreter maken door eerst iets te vertellen over wat dat werk, wat is die kracht van de Geest dan is. Paulus gebruikt het beeld van vuur ('Doof de Geest niet uit'). De eerste keer in het Nieuwe Testament dat de heilige Geest wordt vergeleken met vuur is bij Johannes de Doper. Johannes zegt (Mattheus 3): *11Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik (...). Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. 12Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.* Vuur betekent allereerst: reinigen, opruimen! Dat zie je ook in Handelingen 2 op het eerste Pinksterfeest. De discipelen mogen dan wel in vuur en vlam staan, aangeraakt door de Geest..., maar de woorden van Petrus zijn een vlammeende oordeelspraak, die zeker niet onder doet voor de harde woorden van Johannes: 'Jezus, Die van God gezonden is, hebben jullie gevangen genomen en gekruisigd!' En de slotzin van Petrus' preek is heel eenvoudig en scherp: 'Jezus, Die *jullie* gekruisigd hebben'.

Het vuur van de Geest is allereerst *reinigend* vuur. Zo werd vuur in de tijd van de Bijbel vaak gebruikt: men hield het zilver of andere metalen in het vuur om de zwarte aanslag weg te branden. Dat is het werk van Gods Geest en daarom is het Pinksterfeest geworden: om ons leven als nieuw, zuiver te maken. Om het helemaal nieuw te maken. Niet door het wat op te poetsen. Maar door het te reinigen met het vuur van Zijn Geest.

De Heilige Geest is gekomen om ons leven nieuw te maken door ons te reinigen. Door ons op de weg van een nieuw leven met God te plaatsen. En die weg..., dat is Christus Jezus. Hij is de weg, zo zegt Hij zelf. Hij is de weg waarop wij een nieuw leven mogen aangaan met God. Of met een ander beeld voor het werk van de Heilige Geest: de Geest schroeft ons leven, dat vaak zo vast zit, los. We zitten vaak zo vast in onze gedachten, patronen, angsten, onze zwakheden, onze zonden, ons denken-dat-wij-eigenlijk-helemaal-niet-vast-zitten..., maar de Geest schroeft ons los... brengt beweging in ons leven... brengt ons tot Christus en Zijn redding..., laat ons een nieuwe weg gaan... en leert ons hoe wij dat nieuwe leven mogen leven. Hij geeft ons daarvoor de kracht..., de gaven..., de innerlijke vreugde..., de nodige rust en de heilige onrust. Wij gaan dankzij het vuur van Gods Geest leven richting God. Wij gaan leven richting Gods toekomst. En wij gaan leven richting de medemens. Aangestoken door Gods Geest, gaan wij de weg van Christus: dienend..., in gehoorzaamheid aan en in liefde tot de Vader. ... De Geest vuurt ons aan. De Geest reinigt ons leven. De Geest maakt ons de geheimen van het geloof bekend. De Geest bidt voor ons, waar wij het niet meer weten. De Geest doet ons hopen en verwachten richting Gods heerlijke toekomst.

En die Geest werkt ook hier! Onder ons. De Geest is namelijk niet veranderd. Misschien is de situatie wel veranderd. Zeker. Wij zijn niet de gemeente van Jeruzalem anno 33 na Christus. Maar de Geest is niet veranderd.

Had je misschien wat meer wonderen en wat meer spectaculaire dingen verwacht? Paulus heeft toch naast zijn verkondiging ook wonderen gedaan, zieken genezen, zelfs doden laten opstaan? En in de gemeente van Korinthe werd toch gesproken in tongentaal en waren er allerlei zichtbare gaven van de Geest en sprankelend enthousiasme? Waar is dat dan nu? ... Nu, ook in onze gemeente gebeuren genezingswonderingen. En ook in onze gemeente spreken mensen in tongentaal, maar die houden dat meer voor zichzelf zoals Paulus dat ook adviseerde. Maar laten wij ons niet op zulke voor ons misschien buitengewone dingen fixeren. Ik moet denken aan wat eens een christen uit Egypte op een Open Doors dag een keer vertelde. Hij vertelde over het gebed in zijn gemeente. Hij zei: 'als wij voor een christen

bidden..., nou dan moeten wij heel veel bidden, willen wij een genezingswonder meemaken. Maar als wij voor iemand buiten de gemeente bidden, een moslim bijvoorbeeld, dan gebeuren er veel vaker wonderen.' Gods Geest werkt niet op elke plek hetzelfde. Hij geeft wat nodig is om het Evangelie verder te brengen en de gemeente op te bouwen. Waarom zouden wij precies hetzelfde willen ervaren als wat er gebeurt op de zendingsvelden, of als wat er bij de vervolgde christenen in Egypte gebeurt, of wat er toen lang geleden in de gemeente van Jeruzalem of Thessaloniki gebeurde? De Geest geeft ons wat wij nodig hebben. Hij werkt krachtig in wonderen, waar wonderen nodig zijn. Hij werkt in meer dagelijkse dingen als onderlinge liefde en hulpbetoon, waar deze dingen meer nodig zijn. Je moet niet bijzondere dingen verwachten. Je moet de Geest verwachten.

Wij leven van de wind. Wij mogen delen in het vuur van Gods Geest. God laat de stormwind van Zijn Geest ook door de Ontmoetingskerk waaien, als er uit de Bijbel wordt gelezen. God laat het vuur van Zijn Geest branden, als mensen in ons midden tot verandering in hun leven komen, bepaalde verkeerde patronen of zonden loslaten... en steeds meer van Jezus gaan houden en Hem gaan volgen, gereinigd en geheiligd. ... Gods Geest werkt in ons als wij samen op God gericht zijn, samen lofliederen zingen, of onze zonden belijden. Gods Geest werkt in ons als wij onze gaven geven, of als wij onze talenten inzetten. Gods Geest werkt ook in dat gesprekje bij de koffie in de wijkwinkel, maar ook in dat gebed tijdens een bezoekje aan iemand... en ook op die avond waarop mensen samen de Bijbel lezen of op die zaterdagmorgen waarom men creatief de Bijbel bestudeert. Ook die momenten, waarop een sportteam met de jongeren in de wijk aan het sporten is... Maar ook als wij zelf persoonlijk aan de slag gaan met die verkeerde dingen die er nog in ons leven zijn overgebleven aan gedachten, aan onopgeloste zaken, aan slechte karaktereigenschappen. Gods Geest reinigt..., vuurt aan..., maakt levend..., doet ons leven richting God..., doet ons hopen op Zijn toekomst..., laat ons voor Jezus knielen en vervolgens opstaan tot een nieuw leven om Jezus te volgen...

'Doof de Geest niet uit...'

Vanuit wat wij nu met elkaar hebben gedeeld over het werk van de Geest in onze gemeente en in ons persoonlijke leven, denk ik dat die waarschuwing dat wij de Geest niet moeten doven allereerst betekent: *heb vertrouwen in het werk van Gods Geest. Vertrouwen... en verwachting. Vertrouwen op Zijn werk. En verwacht Zijn werk. In de gemeente. En ook in je eigen leven* We hoeven niet als een reiziger door te sjokken in de woestijn, terwijl wij zo dorstig zijn. Nee, we mogen drinken, helemaal verzadigd worden door het levende water van Gods Geest. Dus als je hier de kerk binnenkomt: wees vol verwachting en vertrouwen. Geef de Heilige Geest de ruimte. En ook in je persoonlijke leven Ik zou haast zeggen: laat je al biddende door Hem verrassen.

Maar wees daarbij scherp naar jezelf toe: misschien werkt de Heilige Geest wel heel anders, dan wij zouden verwachten. God werkt met Zijn Geest soms buiten onze kaders om, en ook in mensen waarvan wij het misschien helemaal niet verwachten. Voor Geef ruimte aan de Geest, doof het vuur van de Geest niet uit met je eigen verwachtingspatroon of je eigen criteria, of de maat waarmee je anderen meet.

Maar ook die andere kant: durf ook te verwachten dat God met Zijn Geest binnen bepaalde kaders werkt. Het werk van de Geest hoeft niet altijd een bijzondere prikkel te zijn, een heerlijk gevoel, een buitengewoon iets, een onverwacht moment. Misschien wel die gewone Bijbellesing op een zondagmorgen waarbij je ervoor moest vechten om niet afgeleid te worden. Of dat lied met die hopeloze melodie. Misschien dat Gods Geest juist daarin en daardoor werkt om u te reinigen, om jou aan Jezus te verbinden, om je te helpen om voor Hem te gaan leven. Doof de Geest niet uit met je eigen verwachtingspatroon. Doof de Geest niet uit met je lijstjes van wensen, behoeften of criteria. Want dat werkt

allemaal als een stolp. Een stolp over de vlam van Gods Geest, zodat de vlam niet meer vrij kan branden... Je ziet wat er mee gebeurt... Hij dooft...

Geef de Heilige Geest ook de ruimte in je persoonlijke leven. Je kunt de vlam van Gods Geest met je verwachtingspatroon onder een stolp doen, zo vertelde ik. Maar je kunt ook zelf onder een stolp gaan zitten, waardoor die vlam van Gods Geest je niet zal raken en je leven onberoerd zal blijven. Ook al kom je al twintig jaar in de kerk: er gebeurt niets in je leven. Maar mag de Geest in jouw leven werken? ... Hoe? Laat dat maar aan God over. Ik weet niet wat u nodig hebt op dit moment. Maar sta je ervoor open dat de Geest in je leven zal gaan opruimen en je leven zal reinigen? Ook al kost dat soms pijn en loslaten. Laat je toe dat de Geest jou richting Jezus duwt..., of blijf je liever je eigen weg lopen? Wil je ook die vlam voelen om Jezus echt te gaan volgen in je leven? Gods Geest is soms als een zachte bries. Verfrissend Maar soms ook als een stormwind. Je kunt Gods Geest ervaren in heel kleine dingen. Maar soms gooit Hij ook echt totaal het roer van je leven om en laat Hij je heel confronterend in de spiegel kijken. Ga niet onder de stolp zitten. Geef Hem de ruimte in je leven. Vraag Hem erom. En houd je ogen ervoor open.

Soms kunnen ook bepaalde zonden in de weg staan voor het werk van Gods Geest. Soms moet er eerst iets aangepakt of opgepakt worden, voordat er vruchten van de Geest aan je leven kunnen groeien.

Soms kan ook angst een blokkade zijn voor het vurige werk van de Geest. Want ja: wat betekent het als Gods Geest mij echt zal vervullen? Stel je voor dat je net zoals Paulus wordt geroepen om evangelist te worden? Of dat de Geest het in je hart legt om pleegouders te worden, of milieuactivist. Of dat je tot de keuze wordt gedrongen om je zonden op te biechten aan een ander. Of dat Hij van je vraagt om duidelijker voor je geloof uit te komen. Of dat je echt meer moet loskomen van je bezittingen. Dat je dingen moet gaan opgeven voor de dienst aan God. Gods Geest brengt vreugde, zo vertelde Paulus aan de gemeente te Thessaloniki. Maar die vreugde was wel te midden van verdrukkingen, zo zei hij erbij. Geest is niet alleen feest. Het werk van de Geest is een diepe vreugde, een diepe vreugde die soms zo haaks staat op wat er op je weg komt.

Sta je open voor hoe de Heilige Geest in jouw leven zou willen werken... en hoe Hij jou zou willen leiden? Of doe je een stolp over deze vlam? Of blaas je de vlam uit met je angsten, je protesten, je twijfel, je niet-willen?

Het werk van Gods Geest is zo krachtig, overweldigend zo vertelde Paulus. De oproep om vooral niet de Geest te doven, hoeft je daarom geen angst in te boezemen dat je op een onbehoedzaam moment per ongeluk de vlam hebt gedooft en dat het nu over en klaar is voor je. Nee, Gods Geest doorbreekt zoveel weerstanden, zoveel onwil, zoveel ongelof en twijfel. Hij kan echt wat van uw en jouw leven maken en dat in het klein of in het groot gebruiken in Zijn dienst, ongeacht uw leeftijd, uw capaciteiten, jouw vragen of angsten. Vertrouw daar maar op.

Maar blijkbaar kan dat krachtige, overweldigende werk van de Geest toch nog worden gedooft. God heeft ons namelijk een eigen verantwoordelijkheid gegeven en zal dat niet zomaar van ons afnemen. Hij vraagt om ruimte in ons leven. Ruimte voor het werk van Zijn Geest... om in Zijn kracht achter Jezus aan te gaan... te leven richting God en richting Gods toekomst. Geef je Hem die ruimte? Laat je je verrassen? Laat je je inschakelen? Laat de vlam weer branden!